

RENDKIVÜLI UJSÁG

Közlemények a szerkesztőségbe küldendőik:
GUTENBERG-NYOMDA
 Andrassy-udvar.

A szerkesztésért felelős és kiadó:
Lukács Gusztáv.
 Szerkeszti: Tyra.

Kiadóhivatal:
GUTENBERG-NYOMDA
 Andrassy-udvar.

Veczky ur póruljárt.

Néhány komoly szó Kassa város közönségéhez.

Köztudomásu, hogy egy kereskedőnek vagy iparosnak elmulaszthatatlanul érdekében áll, hogy czégét — áruait hirdesse.

Erre megragadni való alkalmat nyujt a vasárnaponként megjelenő, vegyestartartalmu lap: a *«Rendkívüli Ujság.»*

Ha tekintettel vagyunk a hirdetési árak jelenlegi nagyságára, továbbá a „Rendkívüli Ujság” olcsó ára és mulattató tartalma által nyert óriási népszerűségére, de különösen arra, hogy vasárnapi megjelenésénél fogva a kunyhótól a palotáig kézen forog, úgy nem szabadna lenni egy oly — üzleti érdekeit komolyan szíven viselő — kereskedőnek vagy iparosnak, ki czégének terjesztésére, áruinak, készítményeinek kellendőségére a *«Rendkívüli Ujság»* hirdetési rovatát igénybe ne venné.

A „Rendkívüli Ujság” mindenféle hirdetést közöl. Azért a legalkalmasabb a különféle értéktárgyak, régi butorok stb. eladásának és vételeinek; továbbá foglalkozást kereső egyének, eladó földek és házak, bérbeadó lakások, butorozott szobák, házi koszt stb. stb. hirdetéseire.

Különösen a szeptember elejével beálló őszi évad és a tanintézetek megnyitásával karöltve járó nagy forgalom a legmegragadóbb alkalmat nyujtja a fent elősorolt hirdetésekre.

A „Rendkívüli Ujság” már csak azért is előnyös a hirdetésekre, hogy a hirdetések elszórtan a szöveg közzé lesznek nyomva, miáltal szembetűnik s így az olvasó közönség figyelmét el nem kerülheti.

A hirdetések árait a lehető legolcsóbban számítjuk s így a hirdetés mindenki által lehetővé van téve.

Egy 8 cm. h. és 5 cm. széles hirdetés egyszeri megjelenése *egy korona*, többszöri megjelenésnél tettemes ár leszállítás.

A hirdetési díjak a megjelenést 24 órával megelőzőleg beküldendő nyugtára kifizetendők; a hirdetés megjelenését igazoló támlapot minden hirdetőnek díjtalanul megküldjük.

Hirdetések a kiadó hivatalban (Gutenberg-nyomda, Andrassy-udvar) mindenkor felvételnek.

A *«Rendkívüli Ujság»* a következő vasárnapról 4 oldalnyi tartalommal fog megjelenni.

Elkészült tudósítás. Mint lapunk zártakor értesülünk, a kassai munkássegélyező és szakszerveleti tagok következő vasárnap, augusztus 31-én a Rogozsán-féle kellemes mulató kertben különféle szórakoztatókkal és táncz-czal egybekötött olcsó s mindamellett nagyszabásu nyári mulatságot rendeznek, illetékes körökben a mulatság iránt az érdeklődés igen nagy. Az iparosok minden gárdájából alakult rendező bizottság minden lehető elkövet a mulatság sikere érdekében Addig is kitaratás.

Egy doboz finom csont levélpapírost borítékkal 100 névjegyet kaligrafikus írott betűkkel két koronáért ad „Gutenberg” nyomda
LUKÁCS G. ANDRÁSSY UDVAR.

Meglepetés.

Holdvilágos szép este,
 Ligetben vár a nőcske.
 „Az óra már kilenczre jár
 S még mindig nincs itt Aladár”
 Alig szól s im megjelen:
 „Itt vagyok már édesem!”
 S átkarolja a nőcskét,
 Ki válára hajtja fejét.
 Sugdalóznak, ábrándoznak
 S hogy a hold ne lássa őket,
 Fűzfa lombja alá bujnak
 S a csók czuppan,
 Majd már csattan,
 S még sem mondják már elég,
 Jaj de derült most az ég!

De im vége a gyönyörnek
 Nyomára jött a férj ennek
 S kezében egy furkos bottal,
 Nagy dühösen, sebbel, lobbal
 A fűzfa felé halad,
 No, most lesz csak hadd el hadd!
 „Oh te gonosz hitvány asszony!
 Hát így vagy te a fényes jouron?
 Leveledből mindent tudok,
 A sors akarta, hogy hon hágyd.
 S most miadketten meglakoltok!”
 S a bot csattan,
 Majd meg puffan,
 „Férjem!” „Uram — már elég!”
 Jaj de borus most az ég!

Bandi.

A legboldogabb pár Ádám és Éva volt a paradicsomban, mert nem volt anyósuk.

Veczky ur póruljárt!

Veczky uram hivatalos volt most egy éve K.-Szebenbe bucsura, ahol — régi szokás szerint — egy szép leánykába szeretett. Azóta reggel felébredve első dolga egy-két szerelmes verset hévvel elszavalni. Majd megáll a tükör előtt s különféle poszba vágja magát, haját igazgatja, különféle frizurát próbál. Egész nap szerelmet vall, képeslapokat írkal, nyakkendőjét hatszor is változtatja, szóval olyan dolgokat cselekszik, hogy környezetének valóságos kin mindzett eltűrni.

A közeli napokban Tomori barátjával találkozott a ligetben, ki éppen akkor szolította meg őt, midőn gondolataiba mélyedve lehorgasztott fővel sétált a legelhagyottabb helyen.

— Szervusz pajtás! Talán bizony a repülőgép tökéletesbbitésén töröd a fejed?

— Kérlek, semmi gunyolódás. A mai naptól a megtestesült komolyság leszek. Ha tehát barátságomat továbbra is igényeled, úgy légy szives alkalmazkodni hozzám — mondá Veczky komoly tekintettel.

— Hát mi lett pajtás? Baj van a kréta körül? A szív . . . a szív . . . a szív . . . ?

— Nem!

— Hát sanyargatnak hitelezőid?

— Nem!

— Hát szólj, talán segíthetek rajtad.

— Köszönöm, de azon nem segíthet senki. Öszinte leszek, de kezet reá, hogy nem kacagasz.

Tomori — kinek tudomása volt Veczky szerelméről — kezét nyújtá s érdeklődéssel várta szavait.

— Képzeld, egy csokrot küldtem L.-nek Kis-Szebenbe. A csokorhoz egy levelet is mellékeltem, de szórakozottságból felcseréltem a borítékokat. Ugyanis ő neki azt a levelet küldtem el, mely a virágkereskedőnek szolt s melyben tartozásom kiegyenlítésére türelmét kérem; a virágárusnak pedig az L.-hez címzett levél jutott, a mit ma reggel küldött vissza azon üzenettel, hogy tévesen kertült hozzá.

Ilyen végzet csak engem érhet. És most vége mindennek, mert L. szive elpártol tőlem, ha a levélből megtudja, hogy a csokrot rimánkodva puffra vettem. És még ráadásul egy olyan anyósról lemondani, mint mint az L. mamája lett volna, mert ő csak németül beszél, én pedig a német nyelvet nem bírom s így ha korholt volna, mindenre azt feleltem volna: nix deutch! Oh, miért is menten Kis-Szebenbe!?

— Kedves barátom! Fogadd részvéte-met — mondá Tomori s egetverő halotázással tovább haladt, ott hagyva a faképnél a 24 óra alatt megtestesült komoly embert.

A szerelem első fejezete a legédeke-sebb; a többi ismétlése annak, a mi már megtörtént.

A leány költemény, az asszony regény, az anyós tragédia.

A házassághoz két ember kell, a ki elveszítse az eszét és egy harmadik, a ki megeskesse, hogy soh' sem gyógyulnak ki.

Saját készítményű olcsó butorait ajánlja Richter Károly asztalos Kassa, Fő-utca 90. sz.

Hirdetések jutányos árak mellett felvételnek.

Táncz közben.

— Ah nagysád, mily leírhatatlan boldogság ilyen közel lenni önhöz.
— Hát még — közelebb!

Az órák olyanok, mint a kaczer nők; lassabban haladnak, ha megfigyelik őket.

Megmagyarázta, mint Andorfi az „Izé” operettében. — No János — szölk a földbirtokos a béreshez — nem láttuk egymást nyár óta, hát eljöttem kendet és a tanyát megtekinteni. Mi ujság a gazdaságban! Hogy állanak a vetések? — Már tekintetes uram, izé . . . hogy hívják . . . nem lehet éppenségesen azt mondani, hogy így, vagy úgy, ez, vagy az . . . egy vagy kettő . . . több, vagy más, hanem hát hogy, mindazonáltal körülbelül, mégis, hogy hát éppen, hogy no! — No most már értem.

A hölgyre nézve egy reggel sem oly kellemetlen, mint az, melyen azon tudattal ébred fel, hogy ma már husz éves.

A helybeli anyakönyvi hivatalban. Kérde egy ur komájától: — Hová megy kend ilyen korán Mihály koma? — A mezőre megyek megtekinteni az Isten áldását. Hát kend nem jön? — Nem biz én. Láthatom én itthon is az Isten áldását, mert a feleségem ikreket szült ez éjjel, éppen most jöttem bejelenteni.

Esős időben.

— Kisasszony kérem, melyik cipőt tetszik ma felhuzni? — Kérdé a szobaleány kisasszonyát.

— Nem látod, hogy esik az eső, te számár? A kivágottat!

A sátoztárból. Hallja Medveczky! Hogy lép maga? Itt most nincs civilizáltság; tanulja meg, hogy a katonaságnál vége van mindon civilizációnak!

Öröm.

— Hogy van a feleséged pajtás?

— Pompásan, olyan rekedt, hogy csak suttozni tud.

Pilát Albert férfiszabó Fő-utcza 49. sz. I. emelet.

A folyó hó 21-én tartott törvényszéki tárgyalásból. A bíró egy élteesebb koru kisasszonyt hallgat ki s kérde:

— Hány éves?

— Harmincz.

— Harmincz? Hiszen négy évvel ezelőtt, egy hagyatéki ügy tárgyalásával is annyit mondott.

— Én igaz nő vagyok, nem olyan, a ki a törvény előtt ma így vall, holnap meg másként — volt a válasz

— Mennyire becsüli eszímáját? — Kérdé a bíró a károsulttól.

— Mikor új volt, vettem 20 koronáért, kétszer fejeltettem, a mi egyenként 6 koronába került, aztán egyszer sarkát reperáltattam 1 koronáért. Így a eszima 33 korona ért két képvisel — szölk a károsult.

A mai naiv asszonyok nem hisznek a gölyában, csak félnek tőle.

A kíváncsi vendéglős.

Vendéglős kérde a vendégtől:

— Nagyságos uram, hogy méltóztatik megelégedve lenni vendéglőmmel?

— Meglehetősen, csak a bolháknak szerezhetne szájkosarat — válaszolt a vendég.

Berger József

mű- és kereskedő-kertész Nagy-Ludmánya-utcza 4. sz.

15 gyönyörű

pikáns levelezőlapot, 3 csomag confettit, 5 serpentint esetleg 10 szecsessziós vagy zsáner képeslapot bárkinek 1 koronáért elad

„GUTTENBERG” NYOMDA

(LUKÁCS G.)

Andrássy udvar.

Ujdonság! Confetti bombák! Ujdonság!

Darabonkénti eladás.

ÁRA 10 KRAJ CZÁR.

Egy kedélyes vacsora.

Augusztus tizenhetedikét irtunk. Az előző napi utazástól s a szerencsés megérkezés öröme rendezett rumlitól kimerülve, ugyancsak huztam a medve bőrit, midőn fülsiketítő kornyikálás vert fel jótékony álomból. Pali és Lajos barátaim álltak ágyam előtt s a „Rózsabimbó és mén”-et dalolták. Ennek bevégezte után így szölk Pali;

— Egy-kettő fel! Nem félsz az Isten-től ezt a szép időt átalandni?!

— Ugy, ugy! — folytatta Lajos — lusta bőr, haszontalan naplopó. Hát ilyen természetkedvelő vagy te?!

Az e szavakat követő nógatásra kénytelen voltam a további alvásról lemondani és felkelni.

Ezután tanácskozást tartottunk a fölött, hogy a délutánt hol és hogyan tüssük agyon?

Hogy egy kitünő gondolat szállja meg agyunkat, a kályha mellől általános éljenzés és hurrázás között előrukkoltattam az utolsó két butelia non plusultra borocskát, a milyennel csak ritka vendégeimnek szoktam kedveskedni.

A két palaczk rövid félóra alatt kiürült, de a kívánt hatás meg volt.

— Micsoda gondolat! — kiáltottam fel egy kitünő eszme által megkapatva. S hogy a hatás erősebb legyen, felálltam az asztalra s úgy szónokoltam.

— Uraim!

— Halljuk! Halljuk! Eljen a szónok!

— Uraim! A haza nincs veszélyben, de mi veszélyben vagyunk, itt gyorsan tenni kell! Pártozzunk az Isten szabad ege alá, a fák hűsítő lombjai közzé, hogy fejünkől kipárologjon e két tekintélyes palaczk tartalma.

— Igaz! Ugy van! Halljuk tovább!

— Indítványozom, hogy minék utána ma a rokkantegyesület egy felülmulhatatlan ünnepélyt tart, annakutána direktió: a Széchenyi-liget!

— Helyes! Elfogadjuk!

— Tervünket tett követte, kivonultunk a ligetbe, hol se szó, se beszéd, igen kellemesen mulattunk, de még kellemesebben emlékezzünk vissza.

Alig győztük figyelemmel kísérni a műsor érdekes számát; ki nem fogytunk a szórakozásból. Különösen a czirkusz bohóságai, a téhényiak lakodalmas menete, a kerékpárverseny és a nagyszabású tűzijáték ragadta meg érdeklődésünket. — Hát még a mi azután következett.

Minden belépő egy számot kapott, mely az illetőt arra jogosította, hogy egy hizott sertés, két liba és két kecske kisorsolásán részt vegyen.

Mit gondolnak kérem, kinek kedvezett Fortuna ő nagysága?

Felemelt fővel, nyílt ajakkal kiáltjuk, hogy mi vagyunk az ő kegyeltjei, Igen — sokaknak bosszantására — Lajos nyerte meg a sertést, Pali a libákat én meg a kecskéket.

Volt öröm Izraelben.

Azonnal hazaszállítottuk a házi menaszériát. Rögtön egy rendkívüli gyűlést tartottunk barátságos czellámban folytonos röhögés, gágogás és mekegés között. E pokoli zajhoz hozzájárult Lajos barátunk eme kifakadása: Oh, de boldog is ez a sertés, az nem tud szeretni, az nem tudja, hogy mi a szerelem.

A gyűlés egyedüli tárgya az volt, hogy miveők legyünk ez állatokkal,

Indítványomra egyhangulag elhatároztuk, hogy a disznót eladjuk a szomszédban levő vendéglősnek, a libákat ott megsütetjük és a kecskéket egy újabb ünnepélyen való kisorsolásra visszaszármaztatjuk a rendezőségnek.

Ugy is volt. A sertést elfogadható áron eladtuk s csaptunk egy oly kedélyes vacsorát, hogy olyan a mesében sincs. Még most is érzem a liba pecsenye kellemes szagát. Folyt a bor, csengtek a poharak, hangzott a nóta, huzott a ezigány, volt dikeziózás.

Sorra éltettük a rendezőség tagjait. Eljen Kovalkovics, éljen Puskás, éljen Prosché, éljen Szamecz, éljen Fleischmann stb. Mire az éljenzés véget ért, már rózsás színben láttuk a világot . . . de a folytatásról nem tartozunk számot adni. Másnap így sóhajtottunk fel: Oh, de jó is volt az a rokkant liba.

A kecskéket a következő átirattal küldtük el a rendezőségnek:

Tekintetes Rendezőség! A tisztelettel ide csatolt két darab kecskét visszaszármaztatjuk azon megjegyzéssel, hogy azt a legközelebb rendezendő népnepélyen újlag kisorsolni sziveskedjenek. Együttal fogadják legforróbb köszönetünk gyenge szavakba foglalt őszinte nyilvánításának jegyzőkönyvi kivonatát a szerzett kellemes órákért. Az ünnepély emléke bennünk örökön élni fog s ha valamikor elhomályosul, felfogják azt idézni egy sertés, liba vagy kecske látása. A jövőben rendezendő ünnepélyen való viszontlátásra maradtunk hazafias mosolylyal stb.

„Gutenberg-nyomda” Kassa, Andrássy-udvar

(Tulajdonos: Lukács Gusztáv.) Ajánlja magát mindennemű a könyvnyomdai szakmába vágó munkák gyors, pontos és izléses előállítására.